
Діагностична цінність біомаркера неоптерина при увеїтах різного ступеня важкості

Курильців Н. Б., Зборовська О. В., Величко Л. М., Богданова О. В., Храменко Н. І.

ДНТ «Львівський національний медичний університет ім. Данила Галицького» (Львів, Україна);

ДУ «Інститут очних хвороб і тканинної терапії ім. В.П. Філатова НАМН України» (Одеса, Україна)

Актуальність. Увеїт був і залишається актуальною проблемою практичної офтальмології. Оскільки увеїт – це внутрішньоочне запалення, що уражає високоваскуляризовану увеальну тканину, вкрай важливе раннє розпізнавання і швидке терапевтичне втручання, оскільки нелікований увеїт може призвести до сліпоти. Пошук імунних маркерів, які відповідають за ключові ланки увеїту та характеризують вираженість запального процесу є актуальним завданням сучасної науки. Біомаркером активації клітинно-опосередкованого імунітету, що має потенційну функцію в процесі запалення, є неоптерин. Тому ми провели дослідження визначення рівня неоптерину у хворих на різні форми увеїту з метою уточнення можливості використання неоптерину як діагностичного маркера при даній патології.

Метою роботи було вивчення прогностичної цінності неоптерину у хворих на увеїт різного ступеню важкості.

Матеріали і методи. Дослідження були проведені в лабораторії імунології ДУ «Інститут очних хвороб та тканинної терапії ім. В.П. Філатова НАМН України». Було обстежено 117 хворих на ідіопатичний (автоімунний) увеїт (вік $38,5 \pm 16,2$ років). Вони були розподілені на групи, згідно з діагнозом: хворі на передній увеїт - 77 осіб; на середній увеїт – 11 осіб, на задній увеїт – 22 особи та на панувеїт – 7 осіб, які проходили лікування у відділенні запальної патології ДУ «Інститут очних хвороб та тканинної терапії ім. В.П. Філатова НАМН України». Контрольну групу становили 20 здорових донорів аналогічного віку ($32,8 \pm 15,2$ років). У роботі були передбачені заходи відповідно до принципів Гельсінської Декларації прав людини та відповідних законів України. Дослідження рівня неоптерину у сироватці крові проводили методом твердо-

фазного імуноферментного аналізу з використанням діагностичного набору реагентів для кількісного неоптерину в сироватці, плазмі та сечі людини (виробник IBL INTERNATIONAL GMBH, Німеччина), згідно з інструкцією. Результати аналізу оцінювали фотометрично на мікропланшетному імуноферментному аналізаторі STATFAX-2100 (виробник Awerness Technology Inc., США). Статистичний аналіз проводили в електронних таблицях із використанням програми IBM SPSS Statistics.

Результати. Проведені нами дослідження показали, що до лікування відносний рівень неоптерину в сироватці крові хворих на передній увеїт становив $16,2 \pm 1,1$ нмоль/л, у хворих на середній увеїт – $20,1 \pm 0,8$ нмоль/л, у хворих на задній увеїт – $23,2 \pm 1,4$ нмоль/л, у хворих на панувейт – $37,1 \pm 2,4$ нмоль/л. У всіх групах хворих показники рівня неоптерину були статистично значуще вищими, ніж у здорових донорів $7,7 \pm 0,86$ нмоль/л, ($p < 0,01$). Порівняльний аналіз показників рівня неоптерину у хворих на різні форми увеїту та здорових донорів продемонстрував, що цей показник статистично значуще підвищений у 2,1 рази у пацієнтів з переднім увеїтом, ($p < 0,01$), в 2,6 раз у пацієнтів з середнім увеїтом, ($p < 0,01$), в 3,0 раз – з заднім увеїтом, ($p < 0,01$) і в 4,8 раз з панувейтом ($p < 0,01$).

Висновки. Проведені нами дослідження цінності визначення рівня біомаркера неоптерина у пацієнтів з запальною патологією ока показали, у всіх пацієнтів з увеїтом його рівень був статистично значуще підвищеним, порівняльно із групою здорових осіб. При важких формах увеїту (панувейт) показник рівня неоптерину був найвищим. Даний показник може використовуватися для прогнозування важкості перебігу увеїту. Таким чином, визначення рівня неоптерину може бути корисним не тільки для діагностики чи підтвердження увеальної патології, а й для проведення диференційної діагностики різних форм увеїту.

The prognostic value of the neopterin biomarker in uveitis of varying severity

Kuryltsiv N.B., Zborovska O.V., Velychko L.M., Bogdanova O.V., Khramenko N.I.

DNT «Danylo Halytsky Lviv National Medical University», Lviv, Ukraine, State Institution 'V.P. Filatov Institute of Eye Diseases and Tissue Therapy of the National Academy of Medical Sciences of Ukraine', Odessa, Ukraine

The aim of the study was to investigate the prognostic value of neopterin in patients with uveitis of varying severity. The research was conducted in the immunology laboratory of the Filatov Institute of Eye Diseases and Tissue Therapy. A total of 117 patients with idiopathic uveitis were examined. They were divided into groups: patients with anterior uveitis (AU) - 77; intermediate uveitis (IU) - 11, posterior uveitis (PU) - 22, panuveitis (PAU) - 7. The control group consisted of 20 healthy donors. Comparative analysis of neopterin levels in patients with different forms of uveitis and in healthy donors demonstrated that this parameter was significantly elevated by 2.1-fold in patients with AU ($p < 0.01$), 2.6-fold - with IU ($p < 0.01$), 3.0-fold - with PU ($p < 0.01$), and 4.8-fold - with PAU ($p < 0.01$). Thus, the determination of neopterin levels may be valuable not only for the diagnosis or confirmation of uveal pathology, but also for the differential diagnosis of various forms of uveitis.

Результати лікування фарицимабом у пацієнтів з рефрактерною до афліберсепта субретинальною неоваскулярною мембраною при хронічній центральній серозній хоріоретинопатії (період спостереження 6 місяців)

Кустрин Т. Б., Насінник І. О., Щербакова В. В., Трояновська К. В.,
Задорожний О. С., Пасечнікова Н. В., Король А. Р.

ДУ «Інститут очних хвороб і тканинної терапії ім. В.П. Філатова НАМН України» (Одеса, Україна)

Актуальність. На сьогоднішній день не сформовано стандартного підходу до лікування субретинальної неоваскулярної мембрани (СНМ) при хронічній центральній серозній хоріоретинопатії (ЦСХРП). Однак в клінічній практиці для лікування СНМ при хронічній ЦСХРП широко застосовується антиангіогенна терапія, а інтравітреальне введення інгібіторів ангіогенезу розглядається як терапія першої лінії (Lai TYY, et al., 2018). Разом з тим результати попередніх досліджень демонструють різну ефективність інтравітреальних ін'єкцій інгібіторів ангіогенезу, зокрема ранібізумабу та афліберсепту, які застосовувалися з різним режимом введення